

dette ikke er Meningen, men jeg henleder det høje Tings Opmærksomhed paa det; det vilde dog være rigtigt, at man her i dette Lovforslag skrev, hvad man mener, og ikke, hvad man ikke mener. Thi kan man ved Vedtægt indføre en Skat af indtil 2 Gange Ejendomsskylden, kan man ogsaa ved Vedtægt indføre en Skat til Beløb af de gamle Bygningsafgifter. Men Meningen med Paragraffen er — det ved jeg godt — at Kjøbenhavn faar Lov til at opkræve en Skat af sine Grundejere til et Beløb af to Gange Ejendomsskylden til Staten, og i Tilfælde af, at den gør det, har den Lov til at opkræve den under Form af en Bibeholdelse af den gamle Bygningsafgift, og opkræve denne Bygningsafgift fuldt ud mod deraf at afgive Ejendomsskylden til Staten. Det er Meningen, men end yderligere er Meningen at overføre 1 pCt. af Indkomstskatten paa Grundejerne. Det er det, man vil.

Naar nu dette foreslaas, saa er det fuldt ud berettiget at undersøge, hvorledes det stiller sig med Grundskatterne i Byerne saavel som Grundskatterne paa Landet. De kommunale Grundskatter ere berettigede; man kan virkelig paa vise Ydelser, som Grundejendommen fordrer af Kommunen fremfor alle andre Sorter af Formue. Det er altsaa berettiget at opkræve en Grundskat til Kommunen, og opkræver man den i Form af en Ejendomsskyld, saa er det saa meget desto bedre, det bliver retfærdigere, jo bredere Grundlag man opkræver den paa. Men det er ogsaa kun til en vis Grad, at dette er berettiget, man kan ikke sige, at det er berettiget at opkræve en saadan Skat til et saa stort Beløb, at derigennem andre Skatter utilbørlig nedsættes. Men hvorledes stiller det sig med Grundskatterne i Byerne? Paa Landet har man mange Steder, hvor man opkræver 75 pCt. i Grundskat. Kunde man nu overføre det paa Byerne og sige, det var retfærdigt! Det kan man absolut ikke. Paa Landet rammer man bestemt, hvem man vil, man rammer Grundejerne. Hvis man foretager en saadan Foranstaltning i Byerne, rammer man meget ofte ikke Grundejerne, men man rammer Lejerne, den øvrige Befolkning, og det er dog ikke Meningen at sigte paa en og ramme en anden. Men dertil kommer ogsaa, at paa Landet ere næsten alle Grundejere; i Byerne ere de i Minoritet. Man maa altsaa holde Grundskatterne i Byerne inden for en snævrere Grænse, end man kan gøre paa Landet. Dette anerkendes i Virkeligheden ogsaa i Praxis. Naar man

nemlig tager Beregningen af Grundskatterne i de forskellige Byer — jeg bruger her Indberetningen til Folketinget fra Kommissionens Betænkning, de eneste Tal, der have staaet til min Raadighed — vil man se, at Grundskatterne procentvis i Forhold til de øvrige Skatter i Gennemsnit opkræves for Købstæderne minus Kjøbenhavn med 11,2 pCt.; tager man Handelspladserne med og fradrager foruden Kjøbenhavn ogsaa Frederiksberg, opkræves der 11,1 pCt. i Grundskatter. Men over for det staaer Frederiksberg med 39 pCt. og Kjøbenhavn med 57 pCt. i Grundskat. Saaledes viser Kommissionsbetænkningen. Altsaa, i det øvrige Land 11,1 pCt. eller 11,2 pCt. i Grundskat, her i Kjøbenhavn 57 pCt. i Grundskat. Naar man ser det, maa man vel sige, at der ikke er nogen Grund for Kjøbenhavn til at kaste yderligere Skatter over paa Grundejerne. Men saa maa man spørge sig selv: Hvorfor gøres da denne Foranstaltning? Jo, det er en yderligere Udvikling af det kjøbenhavnske System, det er det, det er, og dette kjøbenhavnske System er en ledet Cirkel, hvor det ene Led skyder det andet frem. Og disse Led lyde saaledes: Man kaster Skatten over paa Grundene, og derigennem frembringer man en lille Skatteprocent for Indkomstskatten. Derigennem bevirktes atter en Sugning, der suger al den frigjorte Kapital fra hele Danmark, baade Smaabyer og Land, ind til Kjøbenhavn med dertil hørende Personer og dertil hørende Arbejdskraft. Og denne Sugning bevirkede igen, at Grundejerne i Kjøbenhavn kunne kaste denne Skat fra sig og kaste den over paa Lejerne. Saaledes er det, det kjøbenhavnske System med denne Kæde, som har suget al den fri Kapital hele Danmark over ind til sig. Nu mærker man, at den ikke virker med den gamle Kraft, og derfor drejer man Skruen en Gang til og sætter i Stedet for 3 pCt. Indkomstskat 2 pCt. Men, som jeg skal tillade mig at vise, det kan ikke nytte, at denne Skru drejes, for Brønden er tør. Og om dette System, jeg her har fremdraget som det kjøbenhavnske System, siger man her i Byen: dette er et mindre kjøbenhavnsk Anliggende, et kommunalt Anliggende, i hvilket ingen sig haver at blande. Jeg tvivler meget paa, at det kan opfattes saadan, og jeg tvivler paa, at det øvrige Land ikke haver at blande sig deri. Ganske sikkert, det ved jeg godt og indrømmer, kan man ikke forhøje den kjøbenhavnske Skatteindtægt, men man kan sætte en